

שבועון למידע קיבוץ רמת יוחנן

ברכת חברים נאמנה
לכל חברינו שעברו את הקלפי בהצלחה!
****

מוטי חורש ואלה צור
כנציגי ציבור בהנהלה הכלכלית.
****

חי אמיר, בסי גורדון, צור נצר, ניצן פרי וגונן
שטיפנסקי
התקבלו לחברות.
****

אלה ואמנון גולן, סיסאי מניווב,
ברוך פלדבאום, ילנה וניקיטה ז'ובצ'נקו
אילה קציר
התקבלו למועמדות לקראת חברות.
****

בהצלחה לכולם!

ויהי אור

לכל היוזמים, המתכננים, הדוחפים, המממנים,
המארגנים וכל יתר
החברים שהביאו את

מלאכת

החלפת התקרה באגף הישן של
חדר האוכל ליד סיום מוצלח - התודה
והברכה.

י ישר כוח!!!

מכל ציבור הסועדים והנהנים!

יובל חן

אחרון המוהיקנים

השבוע עוזב אותנו חיים קירש, "אחרון המוהיקנים" באמריקה, וחוזר הביתה לישראל. חיים הוא האחרון מצוות ארבעת הגיבורים, שמנה גם את דדי, יגאל ודדה. החבורה הזאת נשלחה לארה"ב להקים את PPI, ועתה באופן סימבולי מסיימת את תפקידה, ומורישה מפעל חדשני ומתקתק לצוות אמריקה.

הצוות הזה, כבר לא ילדים בלשון המעטה, ניגש לפרוייקט בעיניים נוצצות. תענוג היה לראות את האריות הוותיקים האלה רצים כמו צעירים בני 20 על מנת לעמוד בלוח הזמנים ולהוציא עבודה טובה תחת ידם. הרבה עבר על הצוות הזה במהלך ביצוע הפרוייקט הזה, אי אפשר לפרט את הכל, אבל בכל זאת כמה מילים:

תודה לדדי, שניהל את הצד האדמיניסטרטיבי והעיסקי של הפרוייקט, יחד עם חתירה בלתי פוסקת לחיפוש שותף ראוי לשיווק הטרים-בורד. כמעט והצליח לסגור עם אלק, אך בסוף זה

נפל עקב מכירה שלהם למתחרה. דדי, כמו משה רבנו, הוביל והזין את מערך היחסים עם טרקס בתקופת שהייתו כאן, אך לא זכה בעצמו לחתום על הסכם שיתוף הפעולה, שנחתם מעט לאחר חזרתו לארץ.

תודה ליגאל, שקצרה היריעה מלספר מה שעשה כאן בקדנציה שנייה, מאתגרת באופן מקצועי ואישי. שמו חקוק על כל שעל במפעל הזה, ואני בטוח שאם בעוד 3 שנים אתקשר אליו לשאול על איזה בורג, או שק חומר גלם שנשכח בפינה, הוא ידע לספר לי בדיוק על מה ולמה.

תודה לדדה, שטיפל בכל הצד הטכנולוגי, הפעלת הקווים, וחשוב מכל, לימוד הצוות המקומי כיצד לעבוד וכיצד לחשוב. שעבד בנחישות ואחריות כדי להביא את PPI לייצר את המוצר הטוב ביותר בנמצא בעולם היום בתחום שלנו.

ואחרון חביב תודה לחיים, שתיכנן חלק גדול מהציוד, ניהל את ההקמה מהבורג הראשון, והקים צוות אחזקה לתפארת. עם מיזוג שתי מחלקות האחזקה של המפעלים, ידע לזוז הצידה על מנת לפתח את הצוות המקומי (ידע נדיר במחוזותינו), ולתרום בעשרות תחומים שונים בהם עסקנו בתקופה האחרונה, טכניים ושיווקיים, הכל ברוח טובה ועניינית.

עבורי זה המפעל השלישי שאני מעורב באופן אישי בהקמתו, ומרחוק יותר עקבתי אחרי הקמת מספר מפעלים נוספים ופרוייקטים מורכבים. מפעל זה הוקם בזמן שיא מאדמה שטוחה, ואני אישית לא מכיר תקדים כזה מבחינת לוח הזמנים ותיפקוד המפעל החדש בזמן כה קצר. כל זה תודות לאנשים אלה.

הרי אתם לא ממש יכולים לתאר לכם צוות כזה ותיק ודעתני, עם כאלה שורשים ברמת יוחנן, עובדים בלחץ זמנים כזה. היו גם היו ריבים, היו חיכוכים, היו עלבונות, הכל במיטב המסורת הוותיקה של פלרם. אני לא יכול שלא לחייך לעצמי על זיכרון שלאחר איזה וויכוח לוחט בעברית, בצעקות, בחדר הישיבות בקומה התחתונה, כשהאמריקאים בסביבה חוששים שהנה מישוהו הולך להרוג מישהו, אני כבר יוצא למסדרון ושומע את דדי מרעים בקולו בדאגה "יגאל, אכלת היום כבר את התפוח שלך?" וממול תשובתו הרצינית של יגאל "לא, היום הבאתי בננה". אולי בזה מסתכם הכל, אנחנו יודעים לריב, יודעים להתלהט, אבל בסוף אוהבים, דואגים, ומגבים אחד את השני.

בינתיים יגאל, דדי ודדה חזרו לארץ, מהר מאוד השתלבו בעשייה אחרת, והפרוייקט הזה נכנס לעוד חלק בהיסטוריה הפרטית המפוארת שלהם. אני מניח שגם חיים ימהר להשתלב באחד הפרוייקטים הרבים של החברה המתפתחת הזאת, ועוד כמה זמן הוא יזכור בעיקר את דגי הטרוטה המנוקדים שהיה דג בערב אחרי העבודה. לאף אחד לא חגגנו מסיבת פרידה, לאף אחד לא אמרנו תודה. חוסר רגישות, טחינה תחת העומס של היום יום, הכל נכון. הרגישות המעטה של הצוות המנהל היום של פלרם אמריקה מוקדשת בעיקר לטיפוח הצוות המקומי, להיות קשוב ומבין כיצד לעשות זאת היטב. שכחנו קצת את הישראלים שבקרבתנו, אני אישית לוקה בזה. כאילו שלישראלים שהגיעו לעבוד פה כתוב על המצח "איפה הגדר?", כי הרי צריך מישהו לשכב עליו. אז אומנם באיחור, אבל באמת מהלב, תודה רבה, היה תענוג לעבוד איתכם, אם

הייתי צריך לעשות זאת שוב, אני לא יכול לחשוב על צוות טוב יותר שהייתי לוקח איתי לפרוייקט כזה. בהצלחה לכולנו. ●

פרוטוקול ישיבת מזכירות
מספר 13/2008

שם האגודה : קיבוץ רמת-יוחנן.
תאריך הישיבה : 12/6/2008
מספר חברי ועד ההנהלה : 11
שמות המשתתפים בישיבה: אבנר אחיטוב, אליעזר גוטמן, גלעד צוקרמן, דניאל פרי, יהודית אפרת, יונת מולכו, לינט חורש, נתי אבן-דר, עדנה לקח, רפאל דינסטג.
חסרים : דויד זוידוביץ,

על סדר היום:

1. בקשת עודד יניב לקיים נופש חלופי לנופש בטורקיה – מוזמן דדי.
2. בקשה של ועדת שיכון, לקדם בתור לדיור זמני את ג'יין ארזי ומשפחת ספיר – מוזמן דורון קפולניק.
3. בקשה של משפחות מולכו וביטי לאימוץ חלקי של ילדים (פליטים) מזראפור.
4. דיון נוסף בהמלצת ועדת תיכנון בנושא: שבילי הגישה לשיפוץ דירות המרכז.

הוחלט:

1. התקיימו בנושא שלוש הצבעות:
* האם לבצע השנה חלופה נוספת לנופש - הוחלט בשלילה.
* האם לאפשר לחברים אשר נבצר מהם לצאת לנופש בטורקיה, לצאת בכל זאת - הוחלט בשלילה.
* הועלתה הצעה להקים צוות מיוחד לנושא הנופשים, שייתן דעתו והמלצותיו למזכירות ולאסיפה בנושאים כמו: יעדים, חלופות, זכאות ליציאה - הוחלט בחיוב.
2. הוחלט: * המזכירות מגבה את וועדת שיכון בקבלת החלטה, לאן יעברו שתי המשפחות.
* למשפחות לא תהייה זכות "וטו" בהחלטה על מיקום הדירות.
* המזכירות מדגישה, שאין שינוי בתקנון הוותק לדיור זמני.
3. המזכירות אינה מאשרת קבלת ילדים פליטים מזראפור למערכת החינוך בקיבוץ. (פירוט הנסיבות בהמשך העלון).

4. המזכירות מקבלת את המלצת ועדת תיכנון, ביצוע השיפוצים יבוצע ע"י גישה לשלושה בתים מצד דרום, ולשלושה בתים מצד צפון.

רשם – אליעזר ●

דלית ביטי

החלטה אומללה בעיני.

החלטת המזכירות מהשבוע שעבר, שלא לאפשר אימוץ של שני ילדים אריתראים ללא הורים, שהגיעו כפליטים לארץ ולומדים בבי"ס "כדורי", ע"י שתי משפחות ברמת יוחנן, היא החלטה אומללה בעיני.

הנימוקים להחלטה זו, שעלול להיווצר מצב שבו לא יהיה מי שיקח עליהם אחריות והם יפלו עלינו, או שמי יודע מה הם עברו ואיזה נזק הם עלולים לגרום לילדינו הרכים, ועוד כהנה וכהנה הופכים את ההחלטה הזו לעוד יותר אומללה בעיני.

אני חשבתי שאנחנו חיים במקום שיש בו הרבה יתרונות, ושאוּלי נוכל להושיט יד למי שמזלו שפר עליו פחות, ולעזור לילד אחד או שניים, על משקל "כל המציל נפש אחת כאילו הציל עולם שלם", מסתבר שטעיתי.

אני חשבתי שאנחנו חיים בחברה אליטיסטית ומבודדת מהפגעים שסביבנו ואנחנו יכולים לחלוק חלק מהיתרונות שלנו עם עוד אנשים מבלי שייגרע מאיתנו דבר. מסתבר שטעיתי.

אני חשבתי שילדים, במיוחד לבדם, נמדדים אחרת מאנשים המסוגלים לעמוד ברשות עצמם, ולכן גם ההתייחסות אליהם צריכה להיות אחרת, מסתבר שטעיתי.

אני חשבתי שאנחנו חזקים מספיק ומבוססים מספיק, ששני ילדים לא יערערו את מערכת החינוך המבוססת שלנו (לא יותר ממה שעושים הילדים שלנו), מסתבר שטעיתי.

זה עצוב בעיני, ומאכזב, למרות שאולי לא ממש מפתיע.

כנראה שהרבה יותר קל ונוח לזרוק כסף על הבעיות. לתרום כסף ולהשאיר הכל רחוק מאיתנו זה הרבה יותר פשוט. חס וחלילה שניתן משהו מעצמנו, וניתן מפתח לחלקת אלוהים הקטנה שלנו לאנשים מהצבע הלא נכון.

מלבד האכזבה, זה מבייש בעיני אותנו כחברה, ואותי כחברה בה, שכך מוצאים לנכון לנהוג נציגנו הנבחרים. ●

הערת המזכיר:

בעניין התרומה הקהילתית של רמת יוחנן אין לנו במה להתבייש. אזכיר רק על קצה המזלג כדי שלא נרגיש כל כך רע: אנו מעבירים באופן מסודר כמויות גדולות של בגדים לנצרכים ולמשפחות חוסות, נותנים פעמיים בשבוע אוכל למטבח לתימחוי, לאנשים מוגבלים, חולים,

אוכלוסיות במצוקה וכו'. כקהילה אנו תומכים בשוטף, מקצועית ונפשית, באוכלוסיות חלשות. ולעניין הבית, אני לא סבור שאנו קהילה אליטיסטית, והראייה היא הקליטה בשנים האחרונות. ●

יְרֵשׁ הָ אֹ מוֹרֶשֶׁת

מִוֹל הַקְּלָפִי בְקִשְׁתִּי לְעֲצָמֵי לְבָרֶךְ
מֵהַ בְּדִיּוֹק זֶה אֹמֵר
בְּקִבוּץ לֵה יוֹת בְּיָמֵינוּ חֲבֵר.

הָאֵם פְּרוּשׁוֹ כִּי הַחֵל מִמְּחֵר
זוֹהִי כְּתִבְתִּי עֵבוֹר הַדָּנֶר,
אֵם עֲדִין קָם אֹ נְמוֹג הַחֲזוֹן
שֶׁ עָלָה וּפְרַח בְּיָמֵי הַרְזוֹן.

אֵם חֶסֶר מִשְׁמָעוֹת לְנִכְדָּיִם, לְנִינִים
נִסְהַשׁ תוֹף שֶׁ נִשְׁאוֹר אֹרֵא שׁוֹנִים,
אֹ שֶׁ מָא זֶה עֲדִין אֹמֵר
שֶׁ לִי הוּא כָּל שְׂיִת וּפְרַח בְּרִתְּבֵי הַחֲצָר.

כִּי כָּאֵן הוּא בֵּיתִי לְרַע וְלְטוֹב
בְּיָמֵי הַשְׁמָחָה וְיָמֵי הַמְּכָאֹב,
כִּי לִי הוּא מוֹרֶשֶׁת וְלֹא יְרֵשׁ הָ
אֲנִי אֶת דְּגָלוֹ אֲנִי בְּלִי בּוֹשֶׁה.

ראובן עזריאלי 08 \ 6 \ 17

אליעזר גוטמן

משולחן המזכיר

לתוצאות הקלפי

אני שמח בכל לבי לברך את החברים,
המועמדים וחברי ההנהלה הכלכלית שעברו

השבוע את הקלפי ברוב קולות גדול ובהצלחה. התהליך הזה מעיד יותר מכל על חברה בריאה ואטרקטיבית למי שמעוניין לחיות ולתרום בה. אני מאחל לכל המצטרפים החדשים השתלבות נכונה, מוכנות ופתיחות לתת מעצמכם ככל יכולתכם, כל אחד בפינתו הוא. שיהיה לכולנו בהצלחה.

אימוץ נערים פליטים מדראפור

הועלתה במזכירות בקשת משפחות **ביטי ומולכו** לאמץ נערים מדראפור. הנערים, בני 14-16, ונמצאים כעת בפנימיית "כדורי". הכוונה להביא אותם לרמת יוחנן לסופי שבוע, להגים, ולכל החופשים. המזכירות דנה בנושא בכובד ראש, לקחה בחשבון את העבר הבעייתי של הנערים, את תקופת ההישרדות, השכול והאלימות שעברו, ואם זאת הגיעה למסקנה שמערכת החינוך של הגיל הבוגר אצלנו עדיין לא מוכנה לקליטה ואימוץ מהסוג הזה. ההשקעה של המשפחות היא גדולה, אך מעבר לכך, אנו כהנהלת הקיבוץ, חייבים לקחת בחשבון גורמים נוספים, כשהשיקול של הנטל הכלכלי הוא לא הגורם המכריע.

אבטלה סמוייה

מצד המימסד נעשית כל הזמן עבודה יומיומית נקודתית מאומצת בנושא הזה, בעיקר בשיחות פרטניות של אחד על אחד עם חבר'ה צעירים, במטרה לשכנע ולהתמודד. המניע הוא כמובן הידיעה שאם יש בציבור קטליזטור לשינוי צורת אורחות חיינו, אליבא דאלה שרוצים שינוי, כאן הכלב קבור... עיקר ההתמודדות היא באמת מול הצעירים, שאמנם רוצים את הקיבוץ הישן והטוב, אך לא מוכנים לעשות הרבה כדי לקיימו על ידי תרומה משמעותית להמשכו, או התפרנסות נכונה.

אם בקיבוץ הישן היה מקום ללחץ חברתי, היום הוא בטל בשישים. אם בכלל. מנהלת מש"א מקדישה את רוב זמנה לטיפול בנושא הזה, לפעמים עם תוצאות, לפעמים בלי תוצאות. מאידך, אי אפשר להתעלם מהעובדה המצערת שאין לנו היצע בלתי מוגבל של מקומות עבודה מעניינים ואטרקטיביים לצעירים. זו נקודת חולשה. נושא אחר הוא כיווני ההשתלמות של הצעירים. היום כל אחד הולך לפי נטיית ליבו ללא שום קשר לצרכי המערכת. פועל יוצא מכך הוא חוסר היכולת להציע לאחר מכן עבודה במקצועות כאלה במקום, והצורך לחפש אותה בחוץ.

ערב יקב ושכרו

בערב חג שבועות שמחנו כולנו, שרנו, עלזנו ושתינו לרוויה בערב היקב. יחד עימנו "חגגו" על חשבוננו הרבה הרבה "אורחים", מוכרים ולא מוכרים, מוזמנים ולא מוזמנים. הרבה כסף נשפך שם עם הבירה. חשבנו האם זה נכון היום לחגוג בצורה חופשית שכזו. לשם כך אנו מקימים צוות חשיבה, שינסה להתמודד עם חגיגת השתייה החופשית, וייבחן צעדים איך לארגן להבא את הכניסה לערבים מסוג זה בצורה חיובית אך הגיונית.

גם אנו בתורמים

בעיתון "בקיבוץ" האחרון נשמט שמנו מרשימת התורמים להסעות קיבוצי עוטף עזה. אז לידעת החברים - גם אנו בתורמים. ●

ירמיהו

חולשת הכוח

יש תופעות חריגות בחיינו שמטבען מטופלות בצינעה. הן מוגבלות בפירסום. הן לא מגיעות לידיעת הציבור הרחב. הן תחומות ביכולת, ברצון, ובנכונות מצד הנוגעים בדבר (חבר - מימסד) להגיע להבנה.

מטבע הדברים, בהתנצחות הזו המימסד הוא הצד החזק, והחבר הוא הצד החלש. האמנם? לא תמיד.

כמי שעדיין מאמין שאורח חיינו מבוסס על הסכמות מקובלות, על רצון חופשי, על הבנה שהאדם הוא המרכז אך הוא לא יחיד, ועל מידות מסויימות של שיתוף ושיוויון, אני תוהה אם אכן כך הוא (ואני לא דן בנושא השלישיות). אני מדבר על אלה שנהנים מכל הטוב והשפע שיש בכוחה של רמת יוחנן לספק, נהנים ובוכים, נהנים ויורקים לבאר. שעושים שימוש ציני בחולשת המערכת מול הפרט, תוך ניצול אמצעים כשרים ולא כשרים במלחמתם, וזה כואב. כואב ומביך. אז לא שאני יכול לתרום משהו, או לעזור בפיתרון, דלותי. הוא מורכב יותר ממה שנדמה. אני רק רוצה לחזק את ידי ממלאי התפקידים, שנמצאים יום יום מול ה"קטעים הבלתי אפשריים" הללו, שמנסים בשם כולנו לטפל בהם ולעמוד בפרץ כמידת יכולתם, יכולתנו. ●

ויוי גלעד – יו"ר ועדת הפנסיה

דוח מועדת הפנסיה 11.6.08

שוב עדכון תקופתי מהנעשה בוועדת הפנסיה של הקיבוץ.

1. קיצבת היעד ה"סופית"

כפי שדיווחתי בפעם הקודמת, ועדת פנסיה עסקה בחצי השנה האחרונה בדיונים בנושא קצבת היעד "הסופית" של הקיבוץ.

כזכור, במשך כל התקופה שחלפה מאז התחלת התוכנית הפנסיונית של הקיבוץ, נמנענו מלקבוע מהי קיצבת היעד הסופית אליה נרצה להגיע, וכל הזמן המשכנו להגדיל את קיצבת היעד. כיום קיצבת היעד החודשית (לחבר בעל וותק פנסיוני מלא של 35 שנה) עומדת על סך של 5,700 ₪, צמוד למדד המחירים לצרכן של חודש דצמבר 2006 (בערכים של היום) –

כ- 6,000 ₪).

להחלטה בנוגע ל"עצירת" קצבת היעד משמעויות כלכליות וחברתיות לא קטנות, והוועדה שמעה חברים שהופיעו בפניה והביעו את דעתם בעניין.

הנושא יובא לדיון אחרון ומסכם בישיבת הוועדה הבאה, וכל חבר שעדיין מעוניין להופיע בפני הוועדה בעניין זה מוזמן לפנות אלי לתיאום.

לאחר מכן תובא החלטת הוועדה לדיון ולאישור באסיפה, כמתחייב מתקנון הפנסיה של הקיבוץ.

2. מנהל הסדרים

סוף סוף, לאחר דיונים שנמשכו כמעט חצי שנה, החליטה הוועדה בישיבתה האחרונה למנות את חברת "מבטח סיימון" למנהל ההסדרים של תוכניות הפנסיה של חברי רמת יוחנן. אנו ניפגש בימים הקרובים עם אנשי "מבטח סיימון", ונתחיל בתהליך כניסתם לתפקידם כמנהל ההסדרים.

כזכור, תפקידו העיקרי של מנהל ההסדרים הם :

- קבלת כל ההפקדות הפנסיוניות עבור החברים והפקדתן בקרנות הפנסיה השונות.
- ביצוע מעקב אחר הפקדת הכספים, והתנאים בהם הם מנוהלים ע"י קרנות הפנסיה.
- הפקת דו"חות ניהוליים שונים לקיבוץ ולחבריו, לרבות המאזן הפנסיוני השנתי של הקיבוץ והדו"ח האישי השנתי לכל אחד מהחברים.
- יעוץ לעובדי חוץ בנוגע לתנאי ההסדרים הפנסיוניים שלהם.
- יעוץ לוועדה בנושאים שוטפים.

3. מינוי סוכן לקבלת מידע

על מנת שמנהל ההסדרים יוכל לבצע את תפקידו, עליו לקבל, בין היתר, מידע בנוגע לתוכניות הפנסיוניות של עובדי החוץ המתנהלות מחוץ לתוכניות של הקיבוץ.

לשם כך יהיה על החברים עובדי החוץ לחתום על "טופס מינוי סוכן לקבלת מידע", בו הם ממנים את "מבטח סיימון" כסוכן שלהם לצורך קבלת מידע בלבד, ואנו נפנה בקרוב לחברים הרלוונטיים בעניין זה.

יובהר, כי מינוי זה אינו בא במקום הסוכן הנוכחי של אותו עובד חוץ אלא בנוסף לו.

4. מאזן פנסיוני של הקיבוץ ודו"חות אישיים לחברים לשנת - 2007

כחלק מתהליך העבודה מול מנהל ההסדרים, נתחיל בימים הקרובים לעבוד על עריכת המאזן הפנסיוני של הקיבוץ והדו"חות האישיים לחברים לשנת 2007.

תהליך זה יקח חודשיים-שלושה ואנו מעריכים כי במהלך חודש ספטמבר השנה נוכל להשלים המלאכה, כך שאת שנת תשס"ט נוכל לקבל כבר עם דו"חות מוכנים.

כאשר עבודת מנהל ההסדרים תיכנס לסידרה וללא תקלות, אנו מעריכים כי ניתן יהיה להשלים את עבודת עריכת הדו"חות השנתיים לא יאוחר מסוף חודש יוני של השנה שלאחרי שנת הדו"חות.

5. מסירת מידע לוועדת פנסיה ע"י עובדי חוץ

ושוב תזכורת – על כל עובדי החוץ, בעבר ובהווה, להעביר את דו"חות שנת 2007 לוועדת הפנסיה, על מנת שנוכל להתחיל בעריכת הדו"ח לשנת 2007 כנזכר לעיל. השנה החלו קרנות הפנסיה להוציא דו"חות אחת לרבעון. – למי שלא שמר את הדו"ח לשנת 2007, גם דו"ח לרבעון הראשון של 2008 יכול לעזור.

● שבת שלום,

חסי זית

על נחשים ואנשים

בעקבות פירסומים בתקשורת על הכשות נחשים בארץ, וגם שאלות בנוסח: "אתמול ראינו נחש זוחל מה עושים?"

מספר עצות, וכדברי חז"ל: מן הים הכללי וטיפה משלי.

נחשים ובני אדם יש בהם הרבה דמיון ודברים משותפים. ראה אדם, חווה והנחש. מאז ימי גן העדן ממשיכים לפתות אותנו בכל מיני תפוחים, רקובים יותר ורקובים פחות, וסתם מציאות. ומי עשה זאת? הנחש – ואנו ממשיכי דרכו.

ראייה ניצחת - כמה פעמים אמרנו על אחד מידידינו שהוא כמו נחש, פעם מתחת ופעם מעל הקש.

נחשים, כבני אדם, אוהבים להתחמם בשמש ביום, ולצאת לפעול בלילות.

ישנן עוד השוואות אבל אם נתעסק בכולן לא יישאר זמן להתעסק בנחשים אמיתיים.

כמה אגדות וסיפורי סבתא שכדאי להזים אותן.

נחש אינו תוקף ואינו רץ אחרינו. נחש מתגונן. הנחש גמר את ארוחתו, או סתם שכב לנוח, ואנחנו לתומנו דרכנו עליו או דחפנו יד למקום סתרו. מבחינתו זו התקפה מבחינתנו טעות, אבל התוצאה הכשה.

נחש, אחרי שסיים את ארוחתו, בדיוק כמונו אוהב את הנימנום שאחרי הארוחה. בזמן הזה גם קשה לו לזוז ומרגיש יותר פגיע, ולכן גם יותר רגיש ויותר תוקפני. הוא מחפש מקום מסתור, שזה בדרך כלל מצבור של ענפים, שיחים נמוכים, שלכת, עשבייה גבוהה, שקים זרוקים. בקיצור מה שאצלנו נקרא פסולת. כדי למנוע זאת ממנו פשוט כדאי לנקות את המקומות שהוא יכול להסתתר בהם, בעיקר שיחים נמוכים שכדאי לגזום אותם גבוה. אגב, כל אותם מקומות שהם מקומות אהובים על עכברים, שהם מזונו האהוב של הנחש. כנ"ל גם קיני דרורים הנמצאים מתחת לגג וקיני צוצלות הנמצאים בקרבת המגורים.

לגבי קיני צוצלות, הן אוהבות לקנן באותו מקום מספר פעמים. אחרי הפעם השנייה מתפתחות בהם כינים, לא כיני הראש המוכרות, כינים אחרות, אבל מגרדות לא פחות. וזו סיבה נוספת לפנות אותן, או לא לתת להן לקנן בסמיכות אלינו.

הנחש אין לו בית, כך שאם ראית אותו במקום מסויים לא בהכרח תראה אותו גם מחר באותו מקום. אבל מאידך, אם הוא היה במקום מסויים, הייתה לו סיבה. אם יש שם קן עכברים סביר להניח שהוא יבוא עוד פעם, עד שיגמר מקור המזון.

במקומותינו יש רק נחש אחד ארסי והוא הצפע. לכן האימרה המפורסמת "הטוב בנחשים הרוג" טובה אולי לסעיף שבו כינינו את מיודענו כנחש, אבל לא לגבי שאר הנחשים. כל נחש שחור, נחש מטבעות תלום הקשקשים וכו', פירושו שהם רבים על אותו מקור מזון ודוחקים את הצפעים. יש ארצות שבהן מגדלים נחשי מחמד כגון שחורים או נחשי מטבעות, כדי שירחיקו את הצפעים.

פעם הייתה אגדה שצפעים אינם אוהבים מים ומקומות לחים. מסתבר שהם לא שמעו את האגדה הזו, ואפשר למצוא אותם גם בגינות מושקות, וגם במאגרי מים. הם שוחים להפליא מרצונם הטוב. אם הזכרנו נחשים שחורים, כדאי לזכור – נחש שחור מקבל את צבעו השחור רק אחרי שהוא מגיע לגודל של מטר ויותר. הוא נמצא באופן כללי צפונה לבאר שבע.

כל נחש שחור דרומה לבאר שבע וגודלו פחות ממטר, הוא - או פתן שחור או צפע עין גדי שהם דקים, שחורים, קטנים וארסיים מאוד. לאחרונה בעקבות הבצורות, אמרו שרואים אותם גם באיזור הגלבוע. הם זחלו לשם דרך בקעת הירדן. כל אחד מהם גרוע מקודמו ברמת הארס. מגדיל לעשות הפתן השחור, שיודע גם להזיז את שיני הארס שלו לצדדים, כך שמי שמחזיק אותו בצוואר וחשב שהוא בטוח, עלול לקבל נכישת מהצד בהפתעה. שלא כמו הנחשים הארסיים הרגילים שנועצים את שיני הארס שלהם קדימה.

שאלת השאלות היא מה עושים?

- לנקות את סביבות הבית מכל דבר שנחש יכול להסתתר מתחתיו או בתוכו.
- לא לשלוח ידיים למקומות אפלים. אם רוצים בכל זאת להזיז דברים רצוי עם מקל, או משהו אחר.

- לגדל חתולים. חתולים, לפי האגדות, אוכלים עכברים וציפורים, שהם מזון נחשים. לא בטוח שהחתולים שמעו את האגדה הזו מפי אמא שלהם כשהלכו לישון, אבל חתולים מסתובבים ומרחרחים, וכמונו אינם אוהבים נחשים, ודואגים לגרש אותם (בתנאי שאינם שבעים מדי).
- למרות ההיסטריה והפחד, לנסות לזהות את הנחש (אם יודעים), ואם הוא ידידותי להשאיר אותו במקום, והוא יעשה את העבודה במקומו. ●

יהודה טל

מפלגת העבודה – בחירות למוסדות

בימים אלה מתבצע הליך של בחירה למוסדות המפלגה, כאשר הבחירות עומדות בסימן של שינויים מהותיים.

בעבר מנה פורום צירי הוועידה כ – 2500-3000 חברים, ואילו עכשיו צומצם המספר ל - 1200 בלבד. הכוונה היא להכריז בהמשך על הוועידה כמרכז, ולבטל בעצם את מוסד הוועידה.

המשמעות בפועל היא הגדלת ייצוגנו ומשקלנו, שכן אם בעבר היו לרמת יוחנן 6 צירי ועידה, הרי שעכשיו יהיו לנו 1+4 (מזכיר הסניף נבחר מעתה אוטומטית כציר) כאשר כל החמישה יהיו בהמשך חברי מרכז, במסגרת גוף מצומצם יותר.

במסגרת אותם שינויים הוקמה גם מועצת סניף, המונה 11 חברים, והסניפים הקטנים של אושה וכפר המכבי צורפו אלינו. חברי מועצת הסניף הם עבדכם הנאמן, זהר לקח, גאולה קרניאל, אסתר פוקסמן, איתן שטייף, אחיאם שורר, בנצי גולן, גלעד צוקרמן ואמן צ'ולה. לכפר המכבי הקצינו מקום אחד, שאוייש על ידי שלמה כפיר, וגם לאושה הוקצה מקום המאוייש על ידי מוטי אבאי.

מתוך פורום צירי המועצה סוכם על צירי הוועידה הבאים: יהודה טל, אחיאם שורר, בנצי גולן וגלעד צוקרמן. ציר הוועידה החמישי הוא שלמה כפיר, המייצג את כפר המכבי ואושה.

ברצוני לציין כי שתי הרשימות הן רשימות מוסכמות, וזאת מאחר שלמרות הפירסום על גבי לוח המודעות, לא נמצאו חברים נוספים שביקשו להתמודד על התפקידים. לפיכך ברצוני לנצל הזדמנות זו כדי להודות לחברים הנ"ל על שניאותו, חירף הנסיבות המפלגתיות הקשות, לקבל על עצמם את השליחות. ●

מפגשים עם מנהיגים

ביום א' 22.6.08, נארח אצלנו את חבר הכנסת פרופ' אבישי ברוורמן. פרופ' ברוורמן מוזמן לאכול איתנו צהרים בשעה 12:30. בשעה 13:00 נקיים איתו מפגש פתוח במועדון. מעבר לכל התיסכולים הפוליטיים של כולנו, אין ספק שפרופ' ברוורמן הוא אחד הקולות החשובים ביותר בתחום הכלכלי-חברתי, ולכן מומלץ ביותר להשתתף במפגש.

- שבת שלום. יהודה טל.

על התנהלות הפרדת הפסולת אצלנו

באופן כללי אפשר לומר שהפרדת מרכיבי הפסולת ברמת יוחנן הגיעה להישגים מרשימים. יחד עם זאת, אפשר ואפשר להתקדם על ידי הקפדת יתר בכל הקשור לאופן בו נזרק חלק מהפסולת במתחמי ההפרדה.

למשל: את האשפה שנזרקה בתוך שקית פוליאיתילן, אפשר לרוקן לתוך עגלת הפסולת הרטובה ואת השקית לזרוק למקום המיועד לשקיות.

עדיין נזרקים הרבה קרטונים לתוך עגלות הפסולת הרטובה (העגלות הירוקות). אין שום סיבה לתופעה זו. יש מקום מיועד לקרטונים.

נוהג נוסף, שקנה לו לאחרונה מקום בחדר האוכל ובמשרד הבניין, בשני המקומות מוגשות לשימושם של השותפים כוסות חד-פעמיות שתה-וזרוק לאשפה.

כל זאת בשעה שנעשה מהלך חשוב ביותר לחיסול השימוש בשקיות חד-פעמיות. הדברים עומדים בסתירה מוחלטת. צריך להפסיק באופן מוחלט כל שימוש בכלים חד-פעמיים. הרי מדובר במיחזור פסולת כדי להקטין את שטחי הטמנת הפסולת במרחבי ארצנו הקטנטונת.

● עזי זבולון

ירמיהו

החיפזון מן השטן

"איפה לעזאזל שמתי את הניירות?" השאלה המטרידה הזו דימדמה לי כל היום בראש, אך כמובן, לא עשיתי כלום על מנת להשיב עליה. זה היה ביום שלישי (פעמיים כי טוב), שבו הייתי אמור להגיע ל"זבולון" בשעה 12.50 לד"ר קמינר לבדיקה. התור נקבע לפני זמן רב. את הניירות, כנראה, השארתי באחת המגירות ב"הישג יד", כדי שאוכל למצוא אותם בקלות בעת הצורך. בינתיים, אמרתי לעצמי, לא בוער, יש לי זמן לטיפול בחומר ל"ברמה" של השבוע. התיישבתי בנוחיות מול המחשב, וכך נקפו להן השעות. לפתע, בלי שארגיש, הגיע "חצי שתיים עשרה", וכאילו "להרגיז" דווקא עכשיו, לפני שהספקתי לסיים את הוצאת החומר הכתוב להגהה, נתקעה המדפסת, לא קלטה ולא פלטה, נאלמה דום. אין! חאלאס! נאדה! לא זוהי הרמתי טלפון בהול לשמשון שיבוא לחלץ אותי: "אנא הושיע!", התחננתי. "טוב בסדר, אני כבר בא!" ובעוד אני יושב כמו גולם על עצבים, הזמן הלך ונגרע...

חיכיתי חיכיתי, ציפיתי ציפיתי, והמושיע איננו. אולי הוא לא הבין מה זה "הושיע נא" בעברית, עלתה לרגע מחשבה זדונית במוחי. בינתיים חבל על הזמן, אלך לי לאכול צהריים. רצתי לחדר האוכל, אכלתי מהר מהר ובעוד בילעתי בפי חזרתי לראות אם משהו זז בעניין המדפסת. לא דובים ולא זבובים. שוב טלפון דחוף לשמשון: "מה קורה?" "אויש שכחתי!" הוא התנצל. "טוב, שמשון אני מחכה, תבוא מהר". אחרי כמה דקות באמת הופיע אייל. תיקתק פה, תיקתק שם, וראה זה פלא: המדפסת עובדת. הללויה!

סיימתי להדפיס את יתר החומר, וטסתי על האופניים להביא את הניירות שהשארתי באחת המגירות ב"הישג יד". באתי הביתה, ניגשתי למקום ששם הניירות אמורים להיות ואין. אולי שכחתי אותם בכל זאת בחדר הדפסות. חזרתי, הפכתי את כל המגירות ואין. אולי במכבסה, עליתי על האופניים ודהרתי בתקווה מחודשת שמא הם שם... אבל גם פה הם לא היו, כאילו בלעה אותם האדמה. ובינתיים אני כבר אמור להיות ב"זבולון". תשוש, מיואש, ועצבני אמרתי לעצמי: "מילא, אסע בלעדיהם, אעשה לפקידה בקבלה תנועות של אומללות והיא תקבל אותי. היא חייבת". נכנסתי בריצה לבית מוסדות לקחת את המפתח לרכב, עצבני כמו עכבר מסומם,

העברתי את הקרלוג פעם ועוד פעם, והארון ממאן להיפתח. אולי העברתי אותו הפוך, אולי לא, בכל אופן הארון לא פוצה פה ולא מצפצץ.

מישהו עבר שם וביקשתי אותו שינסה הוא, אולי זה יצליח לו יותר, ואכן זה הצליח. מסתבר שכאשר מעבירים את הקרלוג כמו שצריך הוא פותח את הארון. הודיתי למצילי ורצתי הלאה לכיוון הרכב. התיישבתי לי בכסא ואמרתי לעצמי: "די, תנשום עמוק! עכשיו אתה גומר עם העצבים". אך דא עקא, צרה חדשה איימה להרחיק אותי מהמטרה, דווקא ברכב הזה הותקן קודן עם לוח מקשים שהלחיצה עליו מוזרה, ולא די בכך, אף שברור לי שאני אמור להקיש מספר מסויים, על המפתח מצויין מספר אחר. אני מנסה ככה וככה וככה והמנוע דומם... ומועד התור שלי אצל ד"ר קמינר מתאדה... במקרה עברה שם דקלה, והסבירה לי בסבלנות עילאית מה עושים על מנת להניע לצאת לדרך... הרכב מניע אך כולי רטוב, העיניים צרבו מדמעות, או זיעה מלוחה, שטישטשו את הראייה... אבל הזמן לא עמד. מה שכן עמד שם וחסם את הדרך, היו שתי משאיות שפרקו סחורה, אחת במרכולית ואחת בכולבו. אי אפשר היה לצאת משם אלא בנסיעה ברוורס מרחק רב, או לעלות על המדרכה. וכך, במצב הנוכחי, כששיקול הדעת לא במיטבו, וגם הדעת כבר לא מי יודע מה צלולה, אין תמה שמבין כל אפשרויות הפעולה, נבחרה דווקא הכי בלתי הגיונית. ניסיתי לנסוע קדימה ו... טראח הרכב התיישב בקול חריקה צורם על הבמפר הצהוב!!! לא שמת לי לב שהוא היה שם!

עכשיו הרכב התנדנד כמו נדנדה באוויר. יה אלוהים! איזה ביזיון! איך דבר כזה קורה לאדם שבדרך כלל משתמש במה שאלוהים חנן אותו בצורה פחות או יותר מושכלת, ולמה בכלל צריך לעלות על במפרים? רק בגלל שהם מונחים שם? זה סיבה זה? הלוא הציבו אותם שם כדי שלא יתפתו לנסוע דווקא שם.

אבל עכשיו אין ברירה, צריך להיחלץ מהלונה פארק הזה.

מזל שזה לא היה באמצע הלילה. הבחורים שפרקו סחורה מהמשאיות זרקו מבט נדהם לעבר הרכב המתנדנד, כשעל פרצופם חצי חיוך, לא ברור אם מתוך לעג, או שמחה קטנה לאיד. אבל, יאמר לזכותם, הם עזבו את הפריקה וניגשו לראות איך אפשר לעזור. אחרי קונסיליום קצר הם הרימו את הרכב קלילות ושיחררו אותו מהשרטון. הודיתי להם מאוד מאוד וכבר הייתי בדרכי לד"ר קמינר, בלי הניירות, ובלי התור שפג תוקפו מזמן...

בדרך ניסיתי לחזור אל הרגיעה הברוכה בלי הצלחה יתרה, אך אמרתי לעצמי: "זהירות. הדבר האחרון שנחוץ לך עכשיו זה משטרה". לפתע, כמו מתוך חלום, ראיתי באופק בחצי עין את השטן מרקד לפני על הכביש. בלהה או מציאות. בסיבוב חיכתה לי ניידת, ושוטר אדיב סימן לי ביד לרדת לשול הדרך ולעמוד. עשיתי כדבריו והחניתי את הרכב בצד מאחוריו. "רישיונות בבקשה" הוא אמר. "כן, בטח בטח!" חיפשתי בתיק ונוכחתי מיד שגם הארנק עם הרישיונות והכסף נשאר בבית...

ואני שואל את עצמי, מה עוד צריך לקרות כדי שאבין סוף סוף שאסור היה לצאת מהמיטה ביום איכס שכזה. אך את הנעשה אין להשיב. אחרי דין ודברים ממושך, שהרחיק אותי עוד יותר מהתור של ד"ר קמינר, הוא בדק במחשב שלו וראה שחוץ מנזיפה על אי חגירת חגורה, אני בדרך כלל לא עברייני תנועה ומועד ושיחרר אותי בתנאי התייצבות מסויימים. יש אלוהים!

עכשיו הדילמה הייתה אם בכלל להמשיך לפגישה עם ד"ר קמינר. אבל, אמרתי לעצמי, אם כבר הגעתי עד הנה אין טעם לחזור, אוטוטו ואני ב"זבולון". המשכתי אל מגרש החנייה. והנה, בשעת צהריים זו לא היה מקום להחנות אפילו סיכה. כל מקום שמתפנה, נתפס מיד על ידי נהג זריז ממני. קיצורו של דבר, סוף סוף, משנמצאה החנייה, נעלתי את הרכב ופניתי בדהירה אל ד"ר קמינר, בדרך חציתי כביש הומה, לא במעבר חצייה, וכמעט נדרסתי, אבל הגעתי. פתחתי את תיקי הריק בפני הבודק בכניסה (מה הוא כבר יכול למצוא שם, את הכל שכחתי בבית). ונכנסתי. לפני המעלית השתרך תור ארוך כי המעליות התעכבו, או סתם נתקעו איפשהו. כולם חיכו בסבלנות, לי, "משום מה", היא נגמרה מזמן. פניתי לדלת הברזל שהוציאה אותי אל המדרגות ורצתי למעלה. שלוש קומות, לא נורא. חסר נשימה הגעתי לדלפק הקבלה. לפני עמדה אישה שמנה עם ילד שדיברה רק רוסית, הפקידה לא הבינה מה היא רוצה וזה נמשך בלי סוף, או שרק היה נדמה לי. כשהגיע תורי והתחלתי להתנצל למה באתי מאוחר ובלי ניירות... הפקידה הפסיקה אותי באמצע ואמרה: "לבדיקה הזו לא צריך ניירות, לך לחדר 208. ודרך אגב, יש היום עיכוב והתור שלך התאחר מאוד, יש לך עוד הרבה זמן לחכות, אם אתה רוצה אתה יכול לרדת למטה לשתות קפה במזנון". "תודה" נשמתי לרווחה, "זה בדיוק מה שנחוץ לי עכשיו" ורק כשהגעתי למטה נזכרתי שבעצם הארנק נשכח בבית... ●

קייטנת רכיבה על סוסים

קייטנה רכיבה על סוסים תתקיים בתחילת יולי בשני מחזורים, כל מחזור מיום ראשון עד יום חמישי.

מחזור ראשון יתקיים בתאריכים 06-10/07/08.

מחזור שני בתאריכים 13-17/07/08.

הקייטנה מיועדת לגילאים 8 עד 12, שעות הפעילות 08:30 עד 14:00.

לפרטים נוספים והרשמה – אורית בן נחום 052-8748979.

● תודה, אורית

שבועות תשס"ח. למי תודה -

- לחברים המתנדבים שסידרו את השולחנות לארוחה החגיגית על הדשאים בבוקר החג.
  - לילדי חברת ילדים שערכו את השולחנות בערב החג.
  - לאיילת גורדון והצעירים אשר על הפקת ערב היקב עם ורדינה וחופני כהן.
  - לרקדניות, לרמקולית, לילדי הגנים, לענפים, לנהגי הקלנועיות, לתורנים ולצוות המארגן.
  - לזהר אשד ומרים וייס שקישטו את הלובי. לסשה דון וצוות ההגברה.
  - לצוות שבועות, אורית, בסי, בטי, זוהר בן בורהום, שלומי, וכל החברים שהשתתפו באירועי החג השונים.
- לכולם תודה. אתי גפן. ועדת תרבות.

הודעה מועדת צעירים ומש"א:

החל מיוני 2008 **אתי נצר** מחליפה את **רותה יריב**
בריכוז השתלמויות צעירים. ניתן להשיג את אתי בטלפון
נייד 33-303 . ובנוסף, אתי תשב במשרדי מש"א בכל
יום שני החל משעה 13:00. ●

חילופי תפקידים במחסן הבגדים

רחל בן ארי מאושה מקבלת את ריכוז מחסן הבגדים.
פניות של חברים בכל נושא (למעט נושאי מכבסה) תהיינה מול **צורית רודוי**. שירות תיקונים
מורחב (נוסף על השירות הקיים במתפרה) יהיה באחריות **דיאנה שמעוני**, ניתן לפנות אליה
בכל בקשה. צוות עובדי המחסן. ●

חדשות מחדר חלב

כפי שבוודאי שמתם לב, מיד אחרי שבועות הפסקנו לייצר מוצרי חלב בחדר חלב. בימים אלה
מתחילים לשפץ את המקום. מטרת השיפוץ:
אחרי 16 שנות עבודה וייצור הוחלט להרחיב מעט את החדר, כך שתנאי עבודתנו יישתפרו. כמו
כן הותאמה תוכנית הבנייה לדרישות משרד הבריאות. אנחנו מקוות שהבנייה לא תארך ובמהרה
נחזור לייצור. תודה לכל החברים ושאר הצרכנים על הסבלנות.
עוד נחזור ובגדול! **אלדה, נירית ותרצה**. ●

שעונים לגינות

ניתן להזמין שעוני השקייה אצל אביהו במחסן הכללי. המחיר כשבעים שקלים. פוטר את בעיית
ה"שיכחה" לסגור. השעון מגיע עם הוראות, ונסגר אחרי הזמן שמוקצב לו. מי שמעוניין מוזמן
להתייעץ כמה לתת, איפה ומתי. השעון יכול לעבוד עד שעתיים, וזה הרבה. מומלץ לרכוש
ולהשתמש. בהצלחה, רותה היוז. ●

סיכות ביטחון גדולות

ניתן לרכוש אצל אביהו במחסן הכללי סיכות ביטחון גדולות מניירוסטה לסגירת שקיות כביסה.
זה מאוד שימושי. אין צורך להסתבך עם הקשירה וההתרה של השרוכים. קל ונוח, ידידותי
למשתמש ומומלץ. ירמיהו. ●

כביסת שמיכות חורף

החל מחודש יולי ובמשך כל הקיץ, נמשיך לכבס ברצון את שמיכות הקיץ. את כביסת שמיכות החורף והמעילים נחדש בע"ה עם בוא הגשמים בשנה הבאה. ירמיהו

מזל טוב

לשני וניצן רודוי לנישואיהם.
ברכות לחיים ומרים ארזי, לאמנה ודן רודוי,
ולכל יתר בני המשפחה.

תודות

ולפעמים החגיגות נגמרות. וזה הזמן לתודות הרבות. לכל אותם אנשים נפלאים שתיכננו והפיקו, עמלו וטרחו, בישלו ואפו, בנו במות וערכו שולחנות, תופפו וניגנו ודאגו שהכל יהיה מושלם. רבים תרמו להצלחת החתונה של שני וניצן, כל אחד ואחת בתחמו. לא נוכל לציין את כל השמות, אך תודה גדולה שלוחה לבן גורדון שהפליא בבישוליו ולשירית ברבר ויעקב סוסן שניצחו על המלאכה.

- משפחות ארזי ורודוי.

הודעה חשובה מהנוי

בימים הקרובים נחלק לחברים חנקת אשלגן לדשאים של החברים. החלוקה תעשה במחסן הכללי של אביהו כשתינתן הודעה, החברים יבואו עם דליים מהבית ויקבלו חומר כפי צורכם. על פי משקל. **רוני פלד.**

לידיעת הציבור

מזה זמן רב שלקחתי על עצמי להחליף כמה פעמים בשבוע את שקיות האשפה ליד וסביב חדר האוכל. יש לי בקשה לכל מי שעובר באיזור ויש לו שקית אשפה ביתית ביד או על האופניים: אל ייתעצל, ילך נא, או יסע, עד אחד מפחי האשפה המרכזיים שמוצבים בפינות רבות בקיבוץ, שם מקומן. אנא אל תיזרקו את שקיות האשפה הביתית לפחי האשפה סביב חדר האוכל. אודה לכולם על שיתוף הפעולה, כך יהיה יותר נקי ונעים לכולנו. **תודה יהודית שושני.**

הוא זכאי

עקב בעיה בהעברה וקליטת חיובים וזיכויים של הפאב, דו"ח חודש מאי יצורף לחודש יוני.

איתכם הסליחה. ישראל עוזרי. ●

פ ש ט מ ד י ם

ירון בן טל השתחרר מצה"ל.
ברוך שובך הביתה.

מ ז ל ט ו ב

ליפעת ועמית רון להולדת הבן,
לעזרא ורינה רון להולדת הנכד.
ברכות ואיחולים לכל בני המשפחה.

ברמה"

עריכה – ירמיהו בן צבי.

הקלדה ושיכפול – שרה'לה זית

שבת שלום !!!

barama2@ry.org.il

הכתובת של העלון באתר האינטרנט של רמת יוחנן

www.ramat-yohanan.com/barama

איורים מתוך הספר "ארץ הקיבוצים" - שמוליק כץ

חוברת איורי עלונים - מושיק לין, ושונים.